

Občanské soudní řízení

Občanské soudní řízení taky zvané jako občanskoprávní řízení, civilní řízení, soudní řízení o věcech občanskoprávních nebo civilní soudní řízení je jednou ze tří základních forem řízení u soudu. Další formy jsou trestní řízení a soudní řízení správní. Soud při občanském soudním řízení postupuje podle občanského soudního řádu. Mezi druhy občanského soudního řízení lze zařadit řízení dědické, rozvodové, pracovněprávní či obchodní. Občanské soudní řízení lze vymezit jako postup soudu, účastníků či dalších subjektů při projednávání a rozhodování věcí patřících do civilní pravomoci soudů, jehož cílem je poskytnutí ochrany subjektivním právům a zákonem chráněným zájmům.

Body občanského soudního řízení:

1. Každý se může domáhat stanoveným postupem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu.
2. Každý má právo na náhradu škody způsobené mu nezákonným rozhodnutím soudu, jiného státního orgánu či orgánu veřejné správy nebo nesprávným úředním postupem.
3. Každý má právo odepřít výpověď, jestliže by tím způsobil nebezpečí trestního stíhání sobě nebo osobě blízké.
4. Každý má právo na právní pomoc v řízení před soudy, jinými státními orgány či orgány veřejné správy, a to od počátku řízení.
5. Všichni účastníci jsou si v řízení rovni.
6. Kdo prohlásí, že neovládá jazyk, jímž se vede jednání, má právo na tlumočníka.
7. Každý má právo, aby jeho věc byla projednána veřejně, bez zbytečných průtahů a v jeho přítomnosti a aby se mohl vyjádřit ke všem prováděným důkazům. Veřejnost může být vyloučena jen v případech stanovených zákonem.
8. V občanském (civilním) soudním řízení soudy projednávají a rozhodují spory a jiné právní věci (tzv. nalézací řízení) a provádějí výkon rozhodnutí (tzv. exekuce), která nebyla splněna dobrovolně.
9. Každý může před soudem jako účastník samostatně jednat v tom rozsahu, v jakém má způsobilost vlastními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti. Účastníkem řízení je vždy navrhovatel - žalobce a jde-li o sporné soudní řízení též odpůrce – žalovaný.
10. Řízení se zahajuje návrhem (žalobou). Z podané žaloby musí být patrné, kterému soudu je určena, kdo toto podání činí, které věci se týká a co sleduje, a musí být podepsána a datována. Žalobní návrh musí dále zejména obsahovat jméno, příjmení a bydliště účastníků (obchodní firmu nebo název a sídlo právnické osoby), popřípadě též jejich zástupců, vyličení rozhodujících skutečností, označení důkazů, jichž se navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se navrhovatel (žalobce) domáhá.
11. K projednání (civilní) žaloby jsou okresní, krajské, vrchní a nejvyšší soudy.
12. I bez návrhu může soud zahájit řízení ve věcech péče o nezletilé, řízení o vyslovení přípustnosti převzetí nebo držení v ústavu zdravotnické péče, řízení o způsobilosti k právním úkonům, řízení opatrovnické, řízení o prohlášení za mrtvého, řízení o dědictví, řízení o určení, zda tu manželství je či není, a další řízení, kde to připouští zákon.

Zdroje : http://www.tiscali.cz/jobs/jobs_center_040823.769744.html

http://www.sagit.cz/pages/lexikonheslatxt.asp?cd=151&typ=r&levelid=OC_207.HTM

<http://business.center.cz/business/pravo/zakony/osr/cast1h1.aspx>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Ob%C4%8Dansk%C3%A9_soudn%C3%AD_%C5%99%C3%ADzen%C3%AD